

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXVII. — Izdan in razposlan dne 10. junija 1887.

67.

Ukaz ministerstva za notranje reči od 27. maja 1887,

o tem, kakó naj zdravniki in ranocelci, udani homejopatičnemu načinu ozdravljanja, bolnikom oddajó homejopatične izredčene lekove.

Z najvišjo odloko od 5. decembra 1845 (Zbirka pol. post., zvezek LXXIV, št. 130) dopustilo se je „zdravnikom in ranocelcem, udanim homejopatični metodi ozdravljanja ljudi“, svojim bolnikom brezodplatno razdajati izredčene (iztanjšane) in raztrte po ti zdravilni metodi potrebne osnovne tinkture in pripravke (preparate), ki jih je naročati iz lekaren (apotek).

Da se ubrani kaka zla raba, ki bi se vsled pogršnega tolmačenja navedenega zakonitega določila utegnila primeriti s tem, ako bi zdravniki in ranocelci, tudi ne imajoč pravice komu oddajati lekov (zdravil), kakeršne koli leke dali bolnikom pod izliko, da uporabljajo homejopatično zdravilno metodo, izrekuje se tú na podlogi mnenja vrhovnega zdravstvenega svéta, da pravica, izvirajoča iz Najvišje s kraja pripomnjene odloke, dajati iz svoje roke homejopatične zdravilne lekove, pristoji samo onim zdravnikom in ranocelcem, kateri so „udani“ homejopatični zdravilni metodi, t. j. kateri se — ozdravljaje svoje bolnike — držé samo in edino homejopatične zdravilne metode ter v oziru na razdajanje zdravil ravnajo na tanko po izvirnih strogih načelih potenciranega homejopatičnega izredčevanja.

Zdravnike in ranocelce, ki imajo po zgornjem načelu pravico dajati ljudém homejopatične izredčene leke, treba je pri političnih oblastvih imevati na razpregledu s pomočjo posebnih spiskov (imenikov). Njihova dolžnost je, osnovne tinkture in preparate, ki jih potrebujejo za lekarne na svojem domu, jemati samó in edino iz domačih (tozemskih) lekaren ter — dajoč bolnikom kako svoje homejopatično izredčeno zdravilo — v hrambo položiti sè svojim podpisom potrjeni lekovni listek, na katerem bodi na tanko povedano, katero zdravilo je bilo komu oddano in do katere stopinje je izredčeno ali razmeto.

Njihove homejopatične lekarne, ki jih vzdržavajo domá (v svojem stanišči), podvržene so nadzoru uradnega zdravnika po določilih, katera sploh veljajo za pregledovanje domačih lekaren zdravnikov in ranocelcev.

Taaffe s. r.

68.

Ukaz ministerstev za finance in trgovino od 31. maja 1887, o tem, katere že obstoječe žganjarnice smejo melaso iz vnanjih dežel za znižani col prejemati

V oziru na zvršitev določila stoječega v opomnji k št. 20 colne tarife za avstro-ogersko monarhijo, premenjene s postavo od 21. maja 1887 (Drž. zak. št. 52), o prejemanji melase za že obstoječe žganjarnice po znižanem colu, ukazuje se porazumno z udeleženi ministerstvi takó:

1. Podjetniki zdanjih žganjarnic, ki bi po opomnji k colni tarifi pod št. 20 (postava od 21. maja 1887, Drž. zak. št. 52) v času do 1. avgusta 1888 radi melaso za narejanje žganja po colu od 1 gld. 50 kr. v zlatu za 100 kilogramov čiste teže iz kake vnanje dežele prejemali, potrebujejo za to posebnega dovoljenja.

2. To dovoljenje (1) daje na zaprosbo finančno oblastvo I. stopinje, v katerega uradnem okolišji se nahaja žganjarnica, vsakemu pod št. 1 omenjenemu podjetniku, kateri

a) ni bil pokaznjen ni zarad tihotapstva (kontrabanta) ni zarad težkega dohodarstvenegaprestopka proti propisom v oziru na davkoven postopek, in kateri poleg tega

b) vodi pravredno trgovske in obrtne knjige, ter vzame na se dolžnost, finančnim organom vpogled v te knjige in vstop v hranišča melase na vsakokratni zahtev dopustiti zarad tega, da jim bode moči zalogo melase ovedovati, prigledovati in s knjigami primerjati.

Podeljeno dovoljenje sme se nazaj vzeti, predno poteče čas veljavnosti, ako stranka ne izpolni ene ali druge izmed onih dolžnosti, katere so s tem ukazom postavljene ali ki bi se pozneje ukazoma utegnile propisati.

3. Žganjar podjetnik naj v prošnji za dovoljenje, dobivati melaso za znižan col, pové ono veliko colnijo, čez katero hoče melaso prejemati, ter vrhu tega izrecno izjavi, da je voljan podvreči se že izdanim splošnim, kakor tudi posebnim za vsak slučaj posebej dati se imajočim priglednim uredbam in da je pripravljen, opravljati kake nadzorne pristojbine, ki bi po meri dotičnih zaukazil utegnile nastati iz dohodarstvenega nadziranja.

4. Najmanja množina, ki se na enkrat sme iz vnanjega za znižan col prejeti, ustanavlja se na 10 meterskih stotov (centov).

5. Vvozno-odpravna colnija naj melaso, ki prihaja po dovoljenji iz kake vnanje dežele, če se opravi znižani col po 1 gld. 50 kr. v zlatu in zavaruje toliko, kolikor nedostaje do polnega postavka po 6 gld. v zlatu, nakaže na dotično žganjarnico ter to vedeti dá finančnemu organu, ki je določen za nadziranje tiste žganjarnice.

Zavarovanje sme se storiti takó, kakor vleva §. 7 ukaza od 15. januarja 1862 (Drž. zak. št. 6). Dano zavarovanje postaja prosto po meri, kakor se za znižan col prejeta melasa resnično potroši za narejo žganja.

6. Prihod vsake take poslatve (5) v žganjarnico naj posel imajoči finančni organ pozvedevši težo in primerivši število in znamenja vozni posod se spremenicami in takó tudi pripomnivši tekočo številko, pod katero je poslatev vpisana v zapisku, omenjenem pod 8, potrdi na priznanilnici in na vpovednem listu ter priznanilnico pošlje vvozno-odpravni colniji, katera jo uporabi za prilogo vpisniku (registru).

Med vožnjo od vvozno-odpravne colnije do stajališča žganjarničnega izpolnjevati je propise o prevažanju nezacolanega nakazanega vvoznega blaga.

7. Melasa za narejo žganja iz vnanjega po znižanem colu prejeta mora se, predno se uporabi v to, pred dvema finančnima organoma denaturirati s primesjo enega odstotka angleške žeplene kisline, ki je bila izredčena s tem, da se ji je po tri do štirikrat toliko vode dolilo.

Žepleno kislino, potrebno v denaturacijo, naj omisli podjetnik žganjarnice o svojem trošku.

8. Podjetnik žganjarnice naj si o dobavi, denaturaciji in uporabi melase po znižanem colu prejete piše poseben zapisek za davkovno-uradni prigled, ter predloži finančnim organom, kadarkoli bi zahtevali; tudi naj jim dopušča, ter ne brani ta zapisek primerjati z njegovimi obrtnimi in trgovskimi knjigami.

9. Podjetnikova dolžnost je, vselej o množini melase, kolikor je kdaj odloči za denaturacijo, vpodati vpoved v dvojnem izdatku prigledno-okrajnemu ravnatelju, v katerega kraji stoji žganjarnica.

Dva finančna organa pozvesta na podlogi te vpovedi težo melase ter dasta vpričo sebe sredstvo denaturacije v propisani množinski razmeri primesiti melasi ter dobro z njo zmešati.

Na to vpišeta najdenje o teži melase in potrdilo denaturacije v oba primerka vpovedi.

En primerek s tem potrdilom (unikat) vroči se podjetniku žganjarnice, da mu služi v podkrepo zahteva gledé oprostivte danega zavarovanja (število 5), in bode priloga zapisku, ukazanemu gori pod številom 8. Drugi primerek pošlje prigledno-okrajni ravnatelj brez odloga finančnemu oblastvu I. stopinje.

10. Ako uradni sedež enega ali obeh finančnih organov, ki jima je zvršiti uradni, v zgornjem določilu, št. 9, omenjeni posel, ni v stajališči žganjarnice, dolžnost je podjetnikova, položiti pridržani blagajnici, katera mu se dá na znanje, potnine za enega, odnosno za oba finančna organa.

11. Na konci vsake solnčnoletne četrti in pa po tem, kadar se popolnem podela melasa, ki je bila po dovoljenji (1) za znižan col iz kake vnanje dežeze prejeta, naj finančni organ, ki mu je žganjarnica odkazana v nadziranje, opravi obračune z dotičnim podjetništvom o njeni uporabi.

Na podlogi teh obračunov ukaže finančno oblastvo I. stopinje popolno ali delovito odpuščenje, na slučaj vračilo danega zavarovanja za col.

Za tega delj dolžni so finančni organi pod št. 8 ukazane zapiske četrtletno (vsake 3 mesece), odnosno po popolni potrošbi iz vnanjega prejete melase završevati in s potrjenimi istopisi vpovedi o denaturaciji odpravljati na finančno oblastvo I. stopinje; a popred naj poizvedó čisto težo take melase, kar je ostane v zalogi ondi, kjer se žganje dela, ter vpišejo takó v završeni, kakor tudi v novi zapisek, in naj se pod te vpise podpišejo.

Finančno oblastvo I. stopinje primerja zapiske s prilogami in prejetimi duplikati vpovedi (štev. 9), pregleda obračun ter ukaže, če ne najde pomisleka, popolno ali delovito odpuščenje, na slučaj vračilo danega zavarovanja.

Ako se pri zgornjem obračunu in pri dotični ovedbi zaloge pokaže, da je melase manj, nego bi je imelo biti po završku dotičnih zapiskov in če se to popolnem ne opraviči, ukazati je podjetniku, da precej opravi, kolikor prihaja polnega cola po 6 gld. od 100 kilogramov čiste teže za ono množino melase, kolikor je je manj. Vrh tega napotiti je dohodarstveno-kazenski postopek.

69.

Postava od 5. junija 1887,

**kakó se pozneje izravná, kar se je v troškovniku državno-železnične poslovršbe iz gospo-
darstvenih let 1881 do 1885 nateklo potrebsčine čez proračun.**

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

V poznejše izravnanje večje potrebsčine, ki se je pokazala v troškovniku poslovršbe državnih železnic iz posledkov let 1881 do 1885 vštévši, če se primerja z vsotami potrebsčine in založbe, kakor so bile na isti čas dovoljene v finančnih postavah za državne, pod državno poslovršbo stoječe in za zasobne železnice, upravljane na državni račun, dovoljuje se 5,222.000 gld.

Člen II.

V delovito založbo presežka v potrebsčini, omenjenega v členu I., uporabiti je ostanek glavnice za 2,000.000 gld. v notah, kar je po zvršeni likvidaciji družbe cesaričine Elizabetine železnice prebode državi kot prosta lastnina, bodoč ta v okroglem številu na 1,700.000 gld. proračunjeni iznos namenjen po glasu § 9 dogovora od 24. decembra 1880 in 28. januarja 1881, odobrenega s postavo od 23. decembra 1881 (Drž. zak. št. 141).

Mojemu finančnemu ministru daje se oblast, za tega delj po zvršeni likvidaciji družbe prodati efekte, v katerih je gori omenjeni ostanek glavnice naložen.

Dalje se daje oblast Mojemu ministru za finance, da se založi ostanek presežka, omenjenega v členu I, dobaviti 3,522.000 gld. z oddajo obligacij nepovratnega davkov prostega dolga, ki je ostvarjen s postavo od 11. aprila 1881 (Drž. zak. št. 33) ter nosi obresti po pet od sto v avstrijski veljavščini.

Člen III.

Ta postava pride v moč z dnem razglašenja in njena zvršitev je naročena Mojemu ministru za finance.

V Lainci, dne 5. junija 1887.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.